Krzyk

a	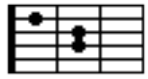
C	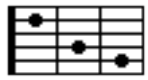
D	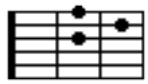
e	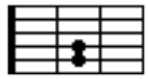
H	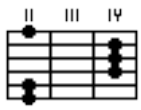
h	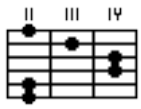
H7	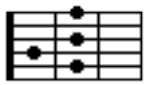

Dlaczego wszyscy ludzie mają zimne twarze? a h e
Dlaczego drążą w świetle ciemne korytarze? a h e
Dlaczego ciągle muszę biec nad samym skrajem? e a
Dlaczego z mego głosu mało tak zostaje? H7

Krzyczę, krzyczę, krzyczę, krzyczę wniebogłosy! C e
A! Zatykam uszy swe! C e
Smugi w powietrzu i mój bieg C
Jak prądy niewidzialnych rzek D
Mój własny krzyk, mój własny krzyk ogłusza a H
mnie! C e
A! Zatykam uszy swe! a h e
Mój własny krzyk, mój własny krzyk ogłusza
mnie!

Kim jest ten człowiek, który ciągle za mną idzie?
Zamknięte oczy ma i wszystko nimi widzi!
Wiem, że on wie, że ja się strasznie jego boję,
Wiem, że coś mówi, lecz zatkałam uszy swoje!

Krzyczę, krzyczę, krzyczę, krzyczę wniebogłosy!
A czy ktoś zrozumie to?!
Nie kończy się ten straszny most
I nic się nie tłumaczy wprost
Wszystko ma drugie, trzecie, czwarte, piąte dno!
A! Czy ktoś zrozumie to?!
Wszystko ma drugie, trzecie, czwarte piąte dno!

Mówicie o mnie, że szalona, że szalona!
Mówicie o mnie, ja to samo krzyczę o nas!
I swoim krzykiem przez powietrze drążę drogę,
Po której wszyscy inni iść w milczeniu mogą...

Krzyczę, krzyczę, krzyczę, krzyczę wniebogłosy!
A! Ktoś chwyta, woła - stój!
Lecz wiem, że już nadchodzi czas
Gdy będzie musiał każdy z was
Uznać ten krzyk, ten krzyk, ten krzyk z mych
niemych ust
Za swój!!!